BIBLIOLOG: MILOSRDNI OTAC (LK 15,11–32)

Sanja s. Natanaela Radinović

Izborna tema: Kakav je biblijski Bog koji se objavljuje?
Podtema: Isusov *Abba* (SŠ KV A.4.2.)
Godište: četvrto (IV.)[1]
Trajanje: jedan školski sat[2]
Razrada odgojno-obrazovnih ishoda:

- učenik se uživljava u unutarnje procese različitih biblijskih likova
- učenik sučeljava vlastito iskustvo Boga s Isusovom objavom Boga kao milosrdnog oca
- učenik promišlja o Božjem milosrđu koje nadilazi ljudske predodžbe
- učenik uviđa važnost milosrđa i oprosta za izgradnju međuljudskih odnosa
- učenik argumentirano govori o važnosti pomirenja s Bogom i ljudima

Metodički sustav: interpretativno-analitički s elementima heurističkog
Oblici rada: frontalni, individualni rad
Aktivnosti učenika: analizira simboliku uređenja prostora, razmatra određene biblijske tekstove, evocira vlastito iskustvo, sluša, sudjeluje u dramskoj tehnici (uživljava se u likove i govori u prvom licu jednine), razgovara, piše

---

[1] Bibliolog se veoma prikladno nadovezuje na prethodnu podtemu u četvrtom godištu *Predodžbe o Bogu i put prema kršćanskom duhovnom iskustvu* (SŠ KV A.4.2.) te može poslužiti nastavniku kao vrednovanje za učenje. Može se primijeniti i u trećem godištu kod obrade tajne grijeha i opraštanja u podtemi *Biblija je svjedočanstvo čovjekovih promašaja i Božje ljubavi* (SŠ KV C.3.3.).

[2] Bibliolog je obogaćen pitanjima i tumačenjima koja služe kao konstruktivna pomoć nastavniku u pripremi za nastavu ili u primjeni u župnoj katehezi. Nastavnik samostalno procjenjuje opseg ponuđenog materijala, vezano za nastavu u okviru jednoga školskog sata. Izvorni bibliolog primijenjen je na duhovnim vježbama za vjeroučitelje Splitsko-makarske nadbiskupije u Duhovnom centru – Karmel sv. Ilije na Buškom jezeru, 22. kolovoza 2026.

Nastavne metode: molitva, slušanje, individualno promišljanje, rad uz pomoć ilustracije, rad na tekstu, usmeno izlaganje, razgovor, rasprava, pisano izražavanje
Nastavna sredstva: biblijski tekst
Nastavna pomagala: *Biblija*, računalo, projektor, ilustracija

Glavni izvori za pripremanje biblioloģa:

https://www.katehetski-nadbiskupija-split.net/component/edocman/3127-bibliolog-kao-kretivni-put-otkrivanja-biblijskih-tekstova

Henri J. M. Nouwen, *Povratak izgubljenog sina*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 1999.

Dario Tokić, *Govor o opraštanju u Evanđelju po Luki*, doktorska disertacija, Karmelski studij duhovnosti i karmelska izdanja, Zagreb, 2006.

Marinko Vidović, *Kateheta pred zrcalom Božje riječi*, Nacionalni katehetski ured Hrvatske biskupske konferencije, Zagreb, 2008.

Prijedlog simboličkog uređenja učionice i tumačenje:

Ako uvjeti to dopuštaju, sjedalice poredati u krug ili polukrug. Negdje na prikladnom i vidljivome mjestu izloži se haljina (krsna) na koju se položi prsten. Haljina se smjesti na jedan kraj ubrusa kvadratnog oblika na kojemu se nalaze obrubi kuće, izrađeni od kartona. Te jednostavne linije oblikuju kuću, a simboliziraju očev dom. U središtu kuće upali se lučica koja simbolizira očevu ljubav, dok ubrus simbolizira očev stol. Krajevi krova, za razliku od zidova, izlaze izvan ubrusa, što simbolizira očevo milosrđe koje nadilazi ljudske projekcije pravednosti. Iz te instalacije na lijevu i na desnu stranu proteže se platno ili neki drugi materijal koji predstavlja put. Na vanjskom rubu dijela platna koji je na strani do haljine postavlja se jedan par stopala, okrenutih od haljine, odnosno kuće. Simboliziraju odlazak mlađeg sina. Na suprotnoj strani nalazi se drugi par stopala položenih postrance u odnosu na kuću. Postavljaju se bliže kući, u odnosu na nasuprotna stopala. Simboliziraju distanciranost starijeg sina. Između tih stopala i kuće platno se dodatno namreška, što simbolizira sinovo prigovaranje i otpor prema ocu. Do svakog para stopala nalazi se upaljena lučica koja simbolizira isto sinovsko dostojanstvo darovano od oca, zbog čega su obje lučice iste boje, dok je očeva drukčije.

TIJEK IZVOĐENJA SATA

1. Molitveno-meditativni početak:

Molitva se može pjevati.

Bože moj, dopusti mi, aleluja,
mira Tvog da budem glas, aleluja!

Ima li mržnja bilo gdje, aleluja,
daj da ljubav nosim tu, aleluja!

Ima li sumnja bilo gdje, aleluja,
daj da vjeru nosim tu, aleluja!

Ima li očaj bilo gdje, aleluja,
daj da nadu nosim tu, aleluja!

Ima li žalost bilo gdje, aleluja,
daj da radost budem tu, aleluja!

Ima li tama bilo gdje, aleluja,
daj da svjetlo budem tu, aleluja!

(sv. Franjo Asiški)

U svetome Franji, koji je živio u 13. stoljeću, Bog je našao glasnika i svjedoka svoje prisutnosti u ovom svijetu. On treba svjedoke i u ovo naše vrijeme – nisi li upravo ti taj/ta?

Bože moj, daj mi želju da usklađujem život s tvojom svetom voljom i hrabrost da budem promjena koju ti želiš! Amen.

2. Motivacija:

Asocijacije na prigodnu dekoraciju, simboličko uređenje prostora.

Promotrite postavljeni simbolički prikaz. Podijelite s ostatkom razreda asocijacije koje u vama budi. Pokušajte povezati jedan simbol, ili prikaz u cjelini, s nekim biblijskim pripovijedanjem.

3. Bibliolog:

a) Daljnja priprava za izvođenje bibliologa

Daljnja priprava odnosi se na opće upute o bibliologu kao metodi vođenoga stvaralačkog poniranja u biblijske tekstove s ciljem sučeljavanja osobnog

iskustva suvremenog čitatelja s iskustvom biblijskog vjernika kao nositelja teksta.[3]

b) Neposredna priprava za bibliolog: kontekstualizacija

Prispodoba o izgubljenom sinu nalazi se, uz još dvije, u 15. poglavlju *Evanđelja po Luki*. Te se prispodobe nazivaju „prispodobe o milosrđu". U zajedničkome uvodnom dijelu spominje se kako se oko Isusa okupljaju carinici i grešnici da bi ga slušali. Prema židovskom poimanju i jedni i drugi vrijedni su prijezira. Carinici zbog toga što ubiru porez. Uzimaju novac od svoga naroda i predaju ga okupatoru. Takvim su se ponašanjem ogriješili o narod i odvojili se od njega, dok su grešnici nevrijedni zbog okretanja leđa Bogu i njegovu zakonu.

Nasuprot tim dvjema grupama ljudi, upitne moralne kvalitete, u tekstu se spominju farizeji i pismoznanci, tadašnji vodeći društveni i vjerski autoriteti židovskog društva. Njih resi briga za narod i poštivanje propisa i zakona. Kao takvi uzor su svakomu tko želi ostati na liniji Božjih zapovijedi i njegova naroda. Farizeji i pismoznanci Isusu ozbiljno zamjeraju što prima carinike i grešnike. On se s takvima, prijezira vrijednim, druži. Štoviše, sjeda s njima za stol. U očima moralnih vertikala takvo ponašanje čini Isusa neprihvatljivim. Tà radi se o ljudima koji su ionako izgubljeni slučaj, kako za narod tako i za Boga, jer su izdali vrijednosti. Prema hebrejskom poimanju ono što je izgubljeno, isto je kao ono što je propalo, što je uništeno, i to nepovratno.

Farizeji i pismoznanci, kao školski primjer onih koji dosljedno revnuju za Boga i *Toru*, dobro znaju da se radi o izgubljenim egzistencijama, s kojima treba nepovratno *raskrstiti*. Zato upućuju Isusu prigovor. Mrmljaju da prima grešnike i blaguje s njima.

U prispodobi o milosrdnom ocu iliti o izgubljenom sinu, čini se da se radi o barem jednoj promašenoj egzistenciji.

Ta se prispodoba o dvojici sinova i ocu može promatrati kao dvodijelna, odnosno kroz dva odnosa: odnos između mlađeg sina i oca i odnos između starijeg sina i oca. Zamjećuje se i trodjelnost: grijeh i obraćenje mlađeg sina; očevo opraštanje; prigovor starijeg sina. U svakom slučaju radi se o slojevitim međuljudskim odnosima.

[3] Detaljniju razradu o metodi, načinu izvođenja i sastavnicama bibliologa vidi u: Magdalena Višić, Bibliodrama i bibliolog kao kreativni pristupi biblijskim tekstovima, *Svjedok* 31 (2024.), 5–31, ovdje 19–26.

Prispodoba je otvorenog završetka. Kod svakog čitanja otvara nova pitanja i daje nove odgovore. Zanimljivo je da je Luka smješta u obiteljsko ozračje. Iskustveno znamo kako su obiteljske relacije više puta kompleksne. Rijetke su obitelji u kojima nema nekih otvorenih pitanja, razmirica pa i žestokih svađa među najbližim krvnim srodnicima, izgubljenih odnosa i promašenih egzistencija. Taj obiteljski kontekst ne mora se odnositi samo na naravnu obitelj, nego i na Crkvu kao obitelj u kojoj odnosi među djecom nisu na razini koju bi Otac želio.

Voditelj poziva sudionike na aktivno sudjelovanje u bibliologu tako što će slijediti pitanja, uživljavati se u likove iz prispodobe i njihova iskustva, udijeliti im osobna promišljanja i stavove. Podsjeća da je potrebno govoriti u 1. licu jednine.

c) Primjena bibliologa – otkrivanje sadržaja

Voditelj čita tekst prispodobe podijeljen u šest odlomaka. Nakon svakog odlomka postavljanje pitanja, modelira fazu odjekivanja i intervjua.[4] *U slučaju potrebe dodatno motivira tumačenjima. Sudionici se uživljavaju u ulogu, iznose mišljenje.*

1. ODLOMAK (Lk 15,11–13)

Voditelj: „Započinjemo bibliolog čitanjem uvodnog dijela prispodobe."

Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: „Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada." I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana mla-

[4] *Faza odjekivanja i intervjua*, radi rasterećenja sadržaja, ubuduće se neće posebno naznačivati u tekstu. Ipak, kao bitna sastavnica bibliologa, ona se ponavlja nakon čitanja svakoga biblijskog odlomka. Izuzetak je šesti odlomak, u kojem nema pitanja ni intervjua, već je predviđeno samo odjekivanje poruke. Faza odjekivanja inače služi osobnom poniranju u biblijski tekst te podrazumijeva vrijeme šutnje, dok faza intervjua smjera dodatnom produbljivanju, zaokruživanju i pojašnjenju misli onoga tko se javio za riječ, a ujedno pomaže i slušateljima. Uloga je voditelja osobito važna: dodjeljuje učenicima uloge, pitanjima i tumačenjima zadržava biblijski tekst u središtu, otvara novi pogled na tekst, pospješuje interakciju s tekstom, vodi brigu da sudionici ne komentiraju mišljenja jedan drugoga. Katkada umješno potiče oprečne stavove ne bi li poruka, koju osvješćuje i izlaže na kraju, imala bolji odjek i prijam kod sudionika, budno prateći da sudionici ne dođu u prijepor zbog oprečnih mišljenja.

đi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potrati svoja dobra živeći razvratno.

Ti si sada otac dvojice sinova. Otac koji se sav uložio u obitelj.

➤ Nakon godina zajedničkog života mlađi ti sin kaže: „Daj mi baštinu" i napušta dom. Oče, kako se osjećaš?

Traženje baštine za očeva života u ono vrijeme značilo je najveću moguću pobunu protiv oca i sramotu u selu – sin time poručuje ocu da mu je važniji njegov novac nego on sâm i njegov život. Putovanje u *daleku zemlju* značio bi egzistencijalni raskid s očevim domom. Riječ je dakle o dvije rane: traženje neovisnosti (*daj mi*) ranjavajući je zahtjev za oca, potom čin napuštanja (*pokupi sve*) kao kidanje svih materijalnih i duhovnih spona s očinskim domom. Kad je mlađi sin pokupio sve svoje, to podrazumijeva da je ostavio sve: obitelj i obiteljske vrijednosti. Bio je to kao neki proces umiranja.

➤ Oče, što te najviše ranjava?

➤ Kako si se osjećao kad si shvatio da sina možda nikada više nećeš vidjeti?

Voditelj zaključuje: „Hvala ti, oče!"

2. ODLOMAK (Lk 15,14–20a)

Voditelj: „Poslušajmo sljedeći odlomak."

Kad sve potroši, nasta ljuta glad u onoj zemlji te on poče oskudijevati. Ode i pribi se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao.

Došavši k sebi, reče: „Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika." Usta i pođe svom ocu.

Ti si mlađi sin. Tvoj pad je strmoglav: od obilja do gladovanja.

➤ Mlađi sine, zbog čega si uopće napustio očev dom?

➤ Kada se sjetiš trenutka kada si spoznao da si dotaknuo samo dno, što se točno događalo u tvojoj glavi i u tvome srcu?

Čuvanje svinja za jednog Židova predstavlja vrhunac obredne i moralne nečistoće. Sin je u tome ponižavajućem poslu shvatio koliko je nisko pao u dostojanstvu i da ga više ne drže ljudskim bićem. To što umire od gladi govori kako nikoga nije briga za njega. Drugi su ga primjećivali samo toliko koliko im je koristio, za razliku od oca koji je u njemu vidio ljubljenog sina, u kojemu je sva milina. Zato se odlučuje na povratak i smišlja što reći ocu.

Mlađi sine, čemu ti smišljanje obrane! Prokockao si ti svoje sinovstvo! Dom je kod oca, koji je tvoje pravo boravište. Al' ga nisi napustio?! To je prava tragedija života – napuštanje doma i oca.

➤ Kako zamišljaš svoj dolazak pred oca kojeg si odbacio?

Voditelj zaključuje: „Hvala ti, mlađi sine!"

3. ODLOMAK (Lk 15,20–24)

Voditelj: „Prispodoba ide dalje. Poslušajmo."

Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: „Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim." A otac reče slugama: „Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i proveselimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se!" I stadoše se veseliti.

Ti si otac. Od sinova odlaska trajno si zagledan u smjeru njegova povratka.

➤ Oče, kako si se osjećao kad si ugledao sina kako dolazi?

Otac je vrlo dinamičan, emotivan zbog sinova povratka i angažiran oko obnove njegova dostojanstva. Dovoljno je promotriti glagole: *ugleda*, *potrča*, *pade oko vrata* i *izljubi*. Na jednu sinovu radnju (povratak) on odgovara obilatim milosrđem i izljevima ljubavi. Ne mari ni za običaje prema kojima gospodar ne trči, jer se kosi s njegovim dostojanstvom i smatra se poniženjem. Premda je otac povrijeđena strana i imao bi pravo sina poniziti, ispada da on samoga sebe snizuje.

➤ Kako je izgledao tvoj sin kada se vratio, koje si promjene na njemu vidio?

Mlađi je sin bio osiromašen na svaki mogući način, bez novca, zdravlja, bez dostojanstva (otac mu vraća haljinu, pokriva njegovu sramotu i prošlost), bez autoriteta i ugleda (otac mu daje prsten i sva prava; kao *sve moje – tvoje je*), bez samopoštovanja (spreman je biti sluga), bez obitelji (obuća je simbol slobode i pripadnosti obitelji). Sve je potratio, prokockao.

- Oče, zar nisi mogao malo skromnije proslaviti povratak izgubljenog sina i čemu toliko raskošna gozba?

Ugojeno tele čuvalo se za veoma važna slavlja. Nije ga obitelj sama mogla blagovati prije nego se meso pokvari. Zato je blagovanje uključivalo veliku zajednicu. Za oca je povratak izgubljenog sina događaj najveće važnosti. Njegova darežljivost nadilazi ljudsku logiku. Naime, iako je sin zaslužio kaznu ili, u najboljem slučaju, položaj sluge, otac mu daruje kraljevski tretman. Ne osuđuje ga. Otac oprašta do kraja. Čin opraštanja popraćen je obiljem, veseljem i obnovom odnosa. Dijeleći ugojeno tele sa zajednicom, svima obznanjuje da prima sina i ujedno poručuje da ga ni oni ne osuđuju, niti ga odbacuju, nego da slave s njim, s ocem.

Voditelj zaključuje: „Hvala ti, oče!"

4. ODLOMAK (Lk 15,25–28a)

Voditelj: „Odlomak uključuje u radnju i jednog slugu. Poslušajmo taj dio."

A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu: „Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka." A on se rasrdi i ne htjede ući.

Ti si sada sluga. Čitavi svoj vijek ti služiš u gospodarevoj kući. Poznaješ njegove sinove od rođenja. Svjedok si obiteljskih odnosa i zbivanja.

- Reci mi, kako gledaš na to što stariji sin nije ušao u kuću kad si mu rekao veselu vijest?
- Kao promatrač zbivanja i sudionik pripreme slavlja kako doživljavaš tu čitavu situaciju, zauzimaš li koju stranu?
- Da imaš mogućnost, bi li nešto rekao nekomu od sudionika?

Voditelj zaključuje: „Hvala ti, slugo!"

5. ODLOMAK (Lk 15,28–30)

Voditelj: „Čitamo sljedeći odlomak."

... [Sin] se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada iziđe i stane ga nagovarati. A on će ocu: „Evo, toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima proveselim. A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele."

Ti si sada stariji sin. Izabrao si ostati vani, izvan svega.

- Stariji sine, što se događa u tvojoj nutrini?
- Ocu si uputio nekoliko prigovora. Kako bi opisao svoj odnos prema ocu?

Stariji je sin zatočen u svojoj pravednosti i poslušnosti, koje proživljava poput ropstva. Kako to da ga besprijekoran život, služenje ocu, izvršavanje dužnosti ne čini sretnim?! Njegov odnos prema ocu ne donosi plodove sinovstva, jer je zarobljen ropskom percepcijom oca, konceptom odnosa koji se temelji na vlastitom naporu i zasluzi, a ne na očevu besplatnom daru. Njegovo zamjeranje ocu otkriva da nije spreman prihvatiti očevu slobodu.

- Zbog čega te vrijeđa očeva darežljivost prema tvome bratu?

Sin se ponaša kao mrzovoljno gunđalo. Svoje kreposti pomalo koristi kao manipulaciju, samoopravdanje i samosažaljenje. Zapravo, njegovo lice mržnje i odbojnosti prema sinu očevu, kojega izbjegava nazvati svojim bratom, ima naličje kreposti. Izvana je besprijekoran, ali kad se suočava s očevom radošću, na površinu izbija njegova mrzovolja, neljubaznost, sebičnost. Čini se da je stariji sin istinski siromah. U njemu je kukolj koji ne može sâm izvaditi, a može ga dovesti do samouništenja.

- Stariji sine, što te priječi biti dionikom očeve gozbe opraštanja i radosti? Kaniš li nešto učiniti?

Stariji sin pruža otpor radosnom životu. Nesposoban je prihvatiti radost i sudjelovati u njoj, što plodi ogorčenošću. Paraliziran je svojim unutarnjim nezadovoljstvom. Ostaje otvoreno pitanje je li ga otac uspio nagovoriti da uđe u kuću i za stol, odnosno nagovoriti ga na opraštanje kao model ponašanja, koji rađa pomirenjem.

Voditelj zaključuje: „Hvala ti, stariji sine!"

6. ODLOMAK (Lk 15,31–32)

Voditelj: „Zaključujemo bibliolog čitanjem posljednjeg odlomka."

Nato će mu otac: „Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje – tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!"

Zadnja riječ pripada ocu.

Otac iz prispodobe slika je Boga koji ima očinski odnos prema svakom čovjeku. Ne čini razliku među svojom djecom, kako se vidi na primjeru sinova. Njima je otac dao sve svoje. Štoviše, dao je samoga sebe. Sinovi su njegovo sve, pa i kad nemaju dobar odnos prema ocu, i to svaki na svoj način.

Mlađemu sinu, unatoč tomu što je prekinuo obiteljske veze traženjem baštine i napuštanjem doma, iskazuje ljubav. Hrli mu ususret, na najmanji znak kajanja oprašta mu, vraća mu sinovsko dostojanstvo, prima ga natrag u svoj dom i za svoj stol.

No i stariji je sin izgubljen i potreban povratka, premda je formalno ostao u očevu domu. Otac napušta gozbu koju je sâm priredio i nagovara starijeg sina da uđe u kuću i dođe za stol. Ali on još ne spoznaje da se izgubio, udaljio. Njegov čin samoizuzimanja od radosti i slavlja pokazatelj je da i on živi u narušenim odnosima. S obzirom na mlađeg brata to se očituje kad ga naziva očevim sinom, a u odnosu prema ocu kad mu zamjera na ljubavi prema mlađemu sinu te ga proziva za škrtost.

Otac mu jasno veli: „Sve moje – tvoje je", i: „Uvijek si sa mnom". Poziva ga na radost zbog bratova novog života: „Trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!" Otac pripravlja gozbu jer smrt nema zadnju riječ nad njegovim sinom, nego uskrsnuće. Bog Otac uvijek se raduje obraćenju svoje djece.

Božje milosrđe i besplatnost njegove ljubavi nemaju premca, a Bog Otac nadilazi sve ljudske predodžbe, što se jasno izriče prispodobom. Farizejima i pismoznancima, koji mu prigovaraju da prima grešnike i blaguje s njima, Isus poručuje da Bog nikoga ne odbacuje niti ikoga proglašava otpisanim. Povratak izgubljenih za zajednički stol može se gledati kao vječna gozba u Božjem kraljevstvu, na koju su svi pozvani kao ljubljena djeca Božja.

Nastojmo ne živjeti poput pismoznanaca, koji misle da će vršenjem zapovijedi zaslužiti Božju dobrotu, a srce im je daleko od njega! I nemojmo farizejski misliti da imamo prednost u ljubavi Božjoj, ili pak veće pravo u odnosu na druge! Milosrdna je ljubav besplatan dar i nadvisuje zasluge.

Završno očevo obraćanje kao da poručuje: „Umjesto da odbacujete svoju braću i sestre, vi za njih postanite otac koji prima u dom i priprema slavlje." U opraštanju valja biti velikodušan jer upravo su opraštanje i velikodušnost u prispodobi prikazane kao odlike oca. Kad ih usvajamo, one u nama oblikuju sliku Oca. Isto je tako važno dopustiti da mlađi i stariji brat u nama nađe put k Ocu, put k bratu i sestri. Iz dana u dan vraćajmo se iz svojih vlastitih i raznih izgubljenosti.

Na kraju, kao obvezujuća radosna vijest, neka odzvanja Očeva riječ: „Ti si uvijek sa mnom i sve moje – tvoje je." Hvala ti, Oče!

d) Završetak bibliologa

Voditelj zahvaljuje.

Napuštamo uloge i zaključujemo bibliolog. Hvala vam na otvorenom razgovoru i pozornom slušanju. Obogatili ste naš susret Božjom riječju dopustivši da ona propituje vaše iskustvo, vodi vas prema vjeri biblijskog čovjeka te usklađuje vaše stavove s Božjima. Poruke do kojih ste došli nastojte oživjeti u svojoj svakidašnjici.

5. Sinteza s aktualizacijom:

a) *Učenici promatraju, analiziraju i komentiraju unaprijed pripravljeno simboličko uređenje učionice, i to pod vidom povratka starijeg sina.*

Promotrite elemente kojima je simbolički prikazana prispodoba. U sredini je kuća koja simbolizira oca. Njezina predimenzioniranost ukazuje na očevu ljubav i milosrđe koje nadilazi naše poimanje. Tu je i svijeća koja evocira toplinu doma i očevu ljubav. Sinovi su prikazani kroz dva para stopala. Uočite položaje stopala i promislite treba li napraviti neke promjene. Stopala mlađeg sina možemo okrenuti prema kući. On se vratio. Iz načina kako su postavljena stopala starijeg sina čita se njegova distanciranost od oca. Što ćemo učiniti s njima? Promislimo, a potom dajmo objašnjenje svoga stava.

Na kraju iznošenja stavova vjeroučitelj unosi u kuću svijeće koje simboliziraju sinove i njihovo sinovsko dostojanstvo, bez komentara.

b) *Učenici raspravljaju.*

Ako je Bog doista ovakav kakvim ga Isus prikazuje u prispodobi, zašto suvremeni čovjek ipak bira ravnodušnost ili nevjeru?

6. Molitveni završetak:

Učenici pišu molitvu na temu „Otac te čeka", uz projekciju fotografije. Dobrovoljci čitaju.